

have en Gang i deres Tid udsat sig for Livsfare og været udsat for store Strabadser, kaldte dertil af deres Fædreland. Det staar nu for dem som deres store Minde, og Menneskenes Natur er saaledes, at naar de have oplevet noget, der har sat Sindet i stærk Bevægelse, og hvor de have været stærkt personligt med, kommer det, jo ældre de blive, til at staa bestandig betydningfuldere for dem. Saadan er det med disse gamle Mennesker, og derfor føle de det som en Retfærdighed, at Staten hædrer dem paa den Maade, her er Tale om.

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Sønderup: Det generer det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott), at den højtærede Finansminister gjorde et Skel, naar han talte om den Modtagelse, som Forslaget havde faaet. Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds mente, at han ogsaa havde stillet sig velvilligt overfor det foreliggende Forslag. Jeg ønsker, forinden Sagen gaar til Ende, at konstatere, at det er det ærede Medlems Opfattelse af, hvordan man viser sin Velvillie overfor en Sag at tage paa den saadan, som han og hans Meningsfælle have taget paa det her i Dag.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Det glædede mig at høre den ærede Minister sige, at vi ville ikke hædre Krigen. Vi ville altsaa ikke hædre den Gerning, som disse Mænd have taget Del i i tre Aar, men saa synes jeg, vi blive enige. Saa skulle vi heller ikke give nogen Hædersgave, men saa give vi det, der her kan være Tale om at give, nemlig en Understøttelse til gamle og trængende Mennesker.

Saa siger det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup), at vi ingen Velvillie have vist for denne Sag, men at det er ham, som brænder af Velvillie for Sagen. Dertil vil jeg sige, at vi vise lige saa megen Velvillie som det ærede Medlem for Nørresundby, men vi ønske ikke, at den skal komme velstillede Folk til gode, som der ikke er Grund til at give denne Understøttelse af 100 Kr. aarlig. Vor Velvillie gaar i en anden Retning,

lidt videre end det ærede Medlems, idet vi sige: Lad os, naar denne Sag i det hele tages frem, ikke glemme dem, der ere mest trængende, nemlig Invaliderne. Er der nogen, der særlig har Krav paa at blive hjulpen, er det dem, der have sat Lemmer og Sundhed til under Udførelsen af denne Gerning. Derfor ville vi paa den ene Side af det foreliggende Forslag helst udskyde de rige og velstillede, for hvaa 100 Kr. ingen Betydning have, og paa den anden Side fremdrage Invaliderne fra 1864, som fuldt ud kunne være værdige til at faa en lille Haandsrækning.

Jensen-Sønderup: Jeg tror ikke, det nytter at fortsætte Forhandlingen med det ærede Medlem, thi vi blive ikke enige om, paa hvilken Maade man viser Velvillie overfor en Sag.

K. M. Klausen: Maa jeg sige dertil, at Fejlen ligger hos det ærede Medlem for Nørresundby, naar Enighed ikke kan opnaas.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

K. M. Klausen: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Forslag henvises til Finansudvalget.

Jensen-Sønderup: Jeg vil fraraade ærede Medlemmer at stemme for dette Forslag. For det første har, som det fremgaar af Forhandlingerne og allerede fremgik af den højtærede Ministers Udtalelse ved Fremlæggelsen af Forslaget, Finansudvalget haft Lejlighed til at drøfte Forslaget baade sammen med den højtærede Finansminister og indbyrdes, og dernæst vil Henvisningen til et Udvalg, hvis den ikke skal være en Proforma-Henvisning, medføre, at det Ønske, der, saa vidt jeg har opfattet Forholdet, er de fleste Medlemmers, nemlig, at Hædersgaven skulde kunne blive en Julegave til de gamle Krigere, ikke kan opfyldes. Skulde vi nemlig foretage virkelig indgaaende Arbejder ud over det, der alt er sket i Finansudvalget, maatte vi have nogle Dage dertil, og saa vilde det ikke lade sig gøre at føre Sagen igennem til den omtalte Tid.